

Første næstformand (Svend Auken):

Så siger vi tak til Venstres ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste er hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Socialdemokraterne, De Radikale, SF og Enhedslisten har valgt at stå sammen om en forespørgsel om børn og unge. Formålet er at sætte fokus på børn og unge og de tiltag, der er taget, og som vil blive taget. Det initiativ kan Dansk Folkeparti naturligvis bakke op, da vi med sindsro kan møde borgerne, i og med at Dansk Folkeparti har været med til at fremme børn og unges vilkår i Danmark, og det vil vi fortsat være med til.

Den negative sociale arv er et alvorligt problem og et problem, vi politikere skal tage alvorligt, og som bliver taget alvorligt. Siden 2001 er der blevet gennemført en række initiativer på børn og unge-området. Der er også netop i forbindelse med finansloven for 2006 afsat ressourcer til børn og unge, herunder midler til uddannelse, efteruddannelse af skolelærere og såkaldte integrationsinitiativer for at fremme indvandrere og deres efterkommeres aktivitet på arbejdsmarkedet – noget, som i høj grad vil bidrage til samfundsøkonomien og vil skabe et fundament, som kan bryde den negative sociale arv og i visse tilfælde vende det negative til noget positivt.

Der er også blevet sat fokus på dagtilbuddene og på, hvordan vi kan gøre disse institutioner bedre, end de er i dag. Derfor er der afsat 400 mio. kr. til et generelt kvalitetsløft, herunder en indsats over for udsatte børn.

De pædagogiske læreplaner er også et fornuftigt redskab og skal understøtte udsatte børns og børns læring generelt.

Der er også netop i forbindelse med satspuljen afsat midler til bekæmpelse af den negative sociale arv. Her er det relevant at nævne, at partierne bag satspuljeforliget bl.a. har udvidet Børnerådets kompetence, så børn, unge og forældre kan henvende sig til rådet og få oplysning om deres rettigheder og om, hvordan de skal forholde sig. Jeg ved, at Børnerådet netop nu er i gang med det arbejde.

Vi skal naturligvis også i fremtiden have fokus på, hvad daginstitutioner, folkeskoler m.m. vil gøre for at bryde den negative sociale arv. Her kommer kultur, sociale vilkår og uddannelse ind i billedet. Feks. er det et problem, at antallet af børn med kulturelle og sociale problemer

hober sig op i enkelte institutioner, og derfor har Dansk Folkeparti da også været med til at indgå en boligaftale, som bl.a. skal sikre huslejesættelser i udsatte områder netop for at tiltrække familier og borgere med en bedre forudsætning for at præge lokalområdet. Det er også vigtigt, at man informerer bl.a. indvanderforældre om det frie valg.

Dette kunne meget vel tænkes at bidrage til en bedre fordeling i de lokale institutioner og dermed modvirke de negative tendenser, som vi ser visse steder i landets kommuner. Visse kommuner har udviklet kommunale handlingsplaner for børn og unge, og herfra skal der selvfølgelig lyde en opfordring til, at flere kommuner kommer med og er mere aktive i deres børne- og ungdomspolitik.

Uddannelse af børn og unge er yderst relevant, men også uddannelse af pædagoger og lærere er relevant. Der skal fokus på de mangler og problemstillinger, som de unge har, men også deres kvaliteter og forudsætninger skal der være opmærksomhed om.

Skole-hjem-samtaler er et godt redskab til at skabe sammenhæng mellem skole og hjem, forældre, børn og lærere og dermed skabe den nødvendige dialog. Men det skal selvfølgelig understreges, at ansvaret for børn og unge altid ligger hos forældrene. En stor gruppe af de børn, der har *kulturelle* problemer og deraf følgende sociale problemer, er børn af muslimske forældre. Her skal vi først og fremmest gøre det klart, at sætter man børn i verden, skal man også være i stand til at forsørge dem og have en privatøkonomi, der gør, at man er i stand til at skabe de nødvendige rammer.

KL 14.05

Jeg vil også benytte lejligheden, som jeg jo stort set gør, hver gang jeg er heroppe, til at støtte kernefamilien, da børn fra stabile familier har et godt udgangspunkt for deres videre færden ude i samfundet. Derfor har Dansk Folkeparti og regeringen iværksat en parrådgivningsordning, som kører på forsøgsbasis; den vil vi godt gøre permanent og landsdækkende.

Dansk Folkepartis holdning til familien skal naturligvis ikke forhindre, at der gøres en indsats for enlige forsørgere og deres børn. Derfor har vi været med til at hjælpe enlige fædre og mødre, så de kan være noget for deres børn, og det er et arbejde og en indsats, som vi selvfølgelig tager alvorligt.

Til sidst vil jeg igen understrege, at Dansk Folkeparti ønsker at løse de problemer, der er i